

23ste zondag door jaar B

Mc. 7, 31-37

Inleiding

Welkom beste mensen, vandaag is het ziekenzondag dit weekend en daar willen we in deze viering bij stil staan met de ziekenzegening en de ziekenzalving. Eigenlijk zou je kunnen zeggen, krijgen we een cadeautje van God en dat is niet bijzonder, want als we door de verhalen van vandaag in de bijbel heen kijken, zien we dat God in alle drie de lezingen op drie keer een verschillende manier een cadeau geeft aan ons mensen. Eigenlijk zou je dat cadeau het beste kunnen vertalen als: het is de genade van God die hij ons geeft. Als we dat dan weer vertalen naar de situatie in de Kerk, dan zijn de sacramenten bij uitstek de genadegaven van God die wij mogen ontvangen en voor vanavond dus voor wie daarom gevraagd heeft of behoefte aan heeft de ziekenzalving.

Preek

Iets cadeau krijgen vindt iedereen fijn. Soms wordt het cadeau al nadrukkelijk verwacht en zie je er al dagen- of wekenlang naar uit. Denk terug aan je kindertijd, de verjaardag die naderde of het sinterklaasfeest. En omgekeerd, als je wat ouder wordt - een aantal van u behoort daar zeker bij - zul je denken: nou het is allemaal goed bedoeld, maar ik vind het al fijn als deze mensen komen, want waar blijf ik met al die bloemen, presentjes, snuisterijen, want mijn huis zit wel langzaam vol. Er zitten dus voor- en nadelen aan het krijgen van cadeaus.

Vandaag in de lezingen, maar ook in de sacramenten horen we hoe bijzonder cadeaus kunnen zijn. Zeker als we kijken vanuit het oogpunt van: van wie krijgen we dat cadeau, van God namelijk. Soms via Jezus, maar in ieder geval uit de Goddelijke hand. Het is een gave van God, genade genoemd in de bijbel.

In de eerste lezing heeft dat nog een wat dubbel karakter, want het is niet alleen een positieve verrassing, het verhaal gaat ook over een stuk vergelding als we dingen niet goed hebben gedaan, maar als we bereid zijn om tot inkeer te komen, dan komt alles goed. Dan gaan blinden zien, doven horen, lammen lopen. Dan zal, zoals we soms in het lied zingen, de steppe weer bloeien en het water stromen daar waar het vaak zo droog was. Die lezing maakt voor ons meteen duidelijk wat voor cadeau God voor ons in petto heeft, een cadeau betekent namelijk dat je opnieuw mag beginnen. Hou dat in de gaten.

Ook in de tweede lezing uit de brief van Jacobus, gaat het over dat we toch wel iets over moeten hebben voor dat cadeau van God, het gaat allemaal niet vanzelf, we kunnen niet zomaar bij de Heer aanschuiven aan tafel. We moeten namelijk rekening houden met elkaar en in die tweede lezing blijkt dat we met name oog moeten hebben voor de armen, dus op die manier zit er aan de gave van God, het uiteindelijk kunnen komen in de genade van God, het Rijk Gods, ook een opdracht, namelijk zorgen voor de armen en de minsten die altijd onder ons zullen zijn, zoals hier in de lezing stond, maar zoals we ook op tal van

plekken in het evangelie lezen. En dan wordt het misschien wel het meest duidelijk, zeker voor een dag als vandaag, waarin we stil willen staan bij de nationale ziekendag, Jezus geneest een doofstomme, een ziekingenezing dus. Hoe letterlijk kan Jezus het voorbeeld geven dan in dit verhaal? Iemand die niet mee kan, niet mee telt omdat hij niet kan spreken, niet kan horen en daarmee volledig afhankelijk is van mensen om hem heen. En als die zich niet om hem bekommeren en hem niet naar Jezus toe gebracht zouden hebben zou hij nergens zijn; hoe belangrijk is het dat juist hij geholpen wordt?

Via die zieke die door Jezus in het evangelie geholpen wordt en een nieuw leven kan beginnen, komen we bij de manier waarop wij in de Kerk gebruikelijk zijn om naar die genadegaven, die cadeaus van God te kijken. Want eigenlijk zijn de sacramenten zoals we die vieren in de Kerk steeds opnieuw genadegaven van God. Sommige krijg je voor één keer en andere mag je met regelmaat krijgen, de doop, het vormsel krijg je één keer, de communie - de eerste communie doe je natuurlijk maar één keer - maar daar ben je iedere eucharistieviering, zeg maar iedere zondag bij welkom om op die manier te delen in de zelfgave van Christus in de genadegave van God.

Huwelijk of priesterschap daar bereid je je op voor en die gaven krijg je één keer en dan de laatste twee, het sacrament van boete en verzoening en speciaal vandaag ook de ziekenzalving, zijn weer sacramenten die je vaker kunt ontvangen.

Velen van u zullen met name het sacrament van boete en verzoening nog kennen als een verplicht iets, wekelijks te ondergaan; nu kijkt de Kerk daar veel meer naar als je mag die verzoening krijgen als je je ook verzoent met God en met de mens tegen wie je iets misdaan hebt. Dan is er voor jou vergeving, genadegave van God. En de ziekenzalving, bij velen van u nog bekend als het sacrament van de stervenden wellicht, is om kracht te krijgen, om hoop te putten, om de geest van God met je te voelen op die momenten van ziekte dat het misschien ook de verkeerde kant op kan gaan of dat duidelijk het einde van je leven aan het naderen is. Dat hoeft dan niet perse diezelfde nacht of de volgende dag te zijn, dat kan ook wellicht in de loop van dit jaar of volgend jaar zijn.

Het sacrament van de zieken mag je ook vaker ontvangen, zeker als de situatie van ziek-zijn en de ernst daarvan erom vraagt. Genadegaven van God die we kennen in de sacramenten, maar ook dan wordt er van ons iets gevraagd: boete doen, maar vooral ook je voorbereiden op het sacrament dat je gaat ontvangen. Voor vandaag hebben jullie wellicht thuis al een stukje voorbereiding gedaan, zeker degenen die wisten dat ze hier naar toe kwamen voor dat sacrament der zieken. Anderen nemen de ruimte nu, hier in deze viering door hier aanwezig te zijn. En verder bereidt God zich voor om bij ons te komen, steeds opnieuw, want daarin zit Zijn kracht, daaraan zit Zijn genadegave. U wordt zodadelijk door pastor Ad voorbereid met gebed om of de ziekenzalving te ontvangen of de ziekenzegening toegediend te krijgen. Amen.

Henry Vermeulen, diaken